

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Hanc communionem ut necessariam Galli retinuerunt, ex Irenæ, & Avito.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

8 De Concordia Sacerdotij

societate concurreret, & una esse Ecclesia cui fide litter crederetur, unaque domus unitus Domini & unius redemptoris, in qua de uno pane & de uno calice nutriremur.

VII. Commune hoc officium communio nis cum Ecclesia Romana, cui impendendo cum ceteris provinciis Gallia astringitur, cognoverat ante omnes verutissimum ille Lugdunensis antistes Irenaeus, qui unus scriptit quod omnes sentiebant: *Ad Romanam Ecclesiam*, inquit, propter potentiorum principitatem necessè est omnem convenire Ecclesiam, quasi diceret, iuxta sinceriorem illorum verborum interpretationem, eam esse vim Vnitatis, quæ principium & originem à Petri sede trahit, ut cum ea sentiendi necessitatem ceteris imponat. Propagatam in sequentes aetas apud Gallos hujus veritatis apertam professionem docet Avitus Episcopus Viennensis: qui ad Hormisdam cum sollicitius scriberet ut à Græcorum calliditate sibi caveret, qui concordiam verbis pollicentes, dolo fortasse agebant, ait:

Quia securus, non dicam de Viennensi, sed de totius Gallie devotione pollicor omnes super statu fidei vestram captare sententiam; orate, ut sic nos perditorum professio fucata non fallat, sicut ab Unitate quam regitis veritas comperta non separabit.

Irenaeus l. 3. c. 5.
Propriæ potestim
tem principaliatam id est, pri
orem & potissimum
originem, ne quic
hinc Romanum ins
perimus famam.

Avitus ep. 87. ad
Hormisdam anno
517.

Epist. Concil. A.
quill. ad Graianum:
Tutus orbis
Romani Caput
Romanam Ecclesiam
argue idem
sacrificandum. A.
postularum fidem
ne ceteris fueret,
obsterranda fuit
Clementia vestra,
inde enim in omni
veneranda
Communionis ju
ra dimisisti.
(Quidam legant,
Communionis.)
Epist. Synodica
Concil. Chalced.
ad Leonem et cū
pax de Kyrzoy
pax de Kyrzoy
Vic.

VIII. Sanè duplice nomine ad retinendam cum Ecclesia Romana communionem Galli obligantur, quia in Romana sede tum Universalis Ecclesiae Caput, tum Occidentalis Ecclesiae Patriarchatum suspiciunt. Constat enim illos, aquè ac Concilium Aquileiense, (cui præterat Ambrosius) Totius orbis Romani Caput Romanam Ecclesiam agnoscere, unde in omnes veneranda communionis jura dimisant. Adeo ut à Concilij Chalcedonensis societate alienos se esse putarent, nisi juxta sextorum illorum Patrum sententiam, non solum singularum Ecclesiarum, sed etiam Universalis Ecclesiae Caput Romanum Pontificem profiterentur.

CAPUT III.

Synopsis.

I. De Patriarchatu Occidentis agitur, ut auctoritas Romana Ecclesia per Gallias sincerius expendatur.

II. Ecclesiæ divisio per provincias ad exemplum Imperij, ab Apostolis. Probatur è Petro & è variis locis Pauli; ubi de Creta.

III. De Asia, cuius etiam menio apud Ioannem, de Achæa, & Macedonia.

IV. Huc allusit Tertullianus.

V. Origine trium precipuarum Metropoleon, Roma, Alexandrina, Antiochene. Earum Sacerdotes, Archiepiscopi, Exarchi, & Patriarche tandem ditti.

De Patriarchis Indoerum in Oriente. Emendata lex Codicis Iustiniani. Filii deletis, Patriarcharum nomen cessit Archiepiscopis Christianorum.

VI. Canonis sexti Niceni interpretationes breviter recensentur.

VII. De jure Patriarchico trium Episcoporum hic agi probatur, preter aliorum argumenta, ex Hieronymo, Innocentio, & Theodoreto.

VIII. Ei si ceterorum quoque Metropolitarum jura hoc canone firmantur. Ex collatione canonis secundi Conf. cum Niceno colligitur hic etiam agi de Diœcessibus Asiana, Pontica, & Thracica. Earum mentio sub Constantino.

IX. Explicatus insignis Socratis locus de Diœcessis & de Patriarchis. Diœceseon limites non violando sanctum canone secunda Synodi. Lege Theodosii certi Episcopi designati ad communionis consor tium. Emendata & illustrata lex 3. Cod. Theodos. de fide catholica. De jure danda communionis per Thraciam.

X. Error Socratis, qui Nicetario Episcopo Constantinopolitano hoc tributum putat. Et Sozomeni, qui urbe regia coeret. Jus illi collatum indefinitè, ad exemplum Romani Pontificis. Altera Socratis hallucinatio, qui sententiam canonis secunda Synodi & Theodosii miscit. Patriarchæ apud Socratem iudicem cum Episcopis deletis à Theodosio ad fidei confor tium.

XI. Asiana Diœcessis ecclesiastica ex undecim provinciis, quarum una est Asia Proconsularis. Eius Metropolis, & totius Asiane, Ephesus. Pontica Diœceses fines. Vicarij sedes, Cesarea in Cappadocia. Unde dignitas Episcopi qui Pontice prærebat. De Thracia & ejus Exarcho. Explicata confessus Concilij Chalcedonensis. Thracia sub Episcopo Constantinopolitano. Dna reliqua Diœceses in ejus dictione transierunt decreto Concilij Chalcedonensis.

XII. Obicitur non agi de Patriarchio jure in canone Niceno, ex jure ordinationum, quod Episcopo Alexandrino competit per Egyptum; quale Romano Pontifici non competebat, nisi in Metropoli Romana. Fines antiqui Metropoleos Romane.

I. **N**ON aliena erit à proposito nostro de Patriarchatu Occidentis accusator disceptatio; imò vero prorsus necessaria, si Ecclesia Gallicana cum Romano Pontifice communionis vinculum perfectè cognoscere, ejusque quam per Gallias & ceteras Occidentis provincias exercuit auctoritatis fines perspectos habere velimus. Non possum in eorum sententiam ire qui recens Græculorum schismaticorum commentum esse putant tributionem illam omnium Diœceseon quæ Occidentem Romano Pontifici veluti Patriarchatum limitibus suis circumscriptum assignat. Fato r equidem id à Zonara & Balsamone ob servatum in commentariis quos ad sextum canonem Concilij Nicenæ ediderunt. Sed non ideo veterum menti hanc commentationem adversari censendum est, quod Græcis sit approbata. Quia vero dignitas Romanæ fidei augetur ex hac tractatione, quæ alioqui densis tenebris est obsepta, lu cem

Zonara: 1510
ad p. 67. 7. 7.
Ecclesiæ &c. 2. 7.
Expositio &c. 7. 7.
Expositio &c. 7. 7.